

קדשא בריך הוא, רשע ומה אית לך גבאי, את בעי לאזדווגא בבני, הרי דורונך זמין לכלבי. תא חזי, מה כתיב, ויקר אלהים אל בלעם. ואמר רבי שמעון, לשון קרי וטומאה. דורונך לאלין אתמסר ולא ייעול קמאי.

רבי אבא אמר, ויקר: כמה דאת אמר, (תהלים קמז) לפני קרתו מי יעמוד. הוא הוה זמין, דבהוה דורון, יכיל בהו בישראל. מה כתיב. ויקר אלהים. קריר גרמיה מן דא דהוה חשיב. ויקר אלהים, כמה דאתמר, דאתער עליה מסטרא דמסאבותא.

רבי אלעזר אמר, ויקר, בלעם חשיב דבהוה דורון ייעול לאבאשא להו לישראל, וקודשא בריך הוא אעקר ליה מקמיה ליהוה דורון. ואעקר ליה לבלעם, ממה דהוה חשיב. ואעקר (ס"א ליה מהוה דרגא), ליהוה דרגא הדא הוא דכתיב ויקר. כמה דאת אמר (משלי לו) יקרונה עורבי נחל. אמר ליה, רשע, לית אנת פדאי לאתקשרא בהדאי (דף ר"י ע"ב) ולמייעל קמאי. דורונך לכלבי אתמסר.

אמר רבי שמעון, תא חזי, האי רשע, געלא דכלא הוה. דלא תשפח בכל פרשתא דא, ויאמר יי אל בלעם, או וידבר יי, חס ושלום. מה כתיב. וישם יי דבר בפני בלעם וגו', כמאן דשוי חסמא בפום חמרא, דלא יסטי הכא או הכא, כף וישם יי דבר בפני וגו'. אמר ליה קדשא בריך הוא, רשע, את חשיב דעל ידך יהא ויתקיים ברכה בבני, או אפכא. לא צריכין אינון לך, כמה דאמרין לצרעה וכו'. אלא את שוב אל בלק, וכד תפתח פומך, לא יהא ברשותך. ולא בפומך תלייא מלולא, אלא וכה תדבר. הרי כ"ה, דזמינא לברכא לון. פה, תמלל ברכה דבני,

שנאמר (משלי כז) רעך ורע אביך אל תעזב התחיל לתקן לפניו דורון. אמר הקדוש ברוך הוא: רשע! ומה יש לך אלי? אתה רוצה להזדווג אתי? הרי דורונך מזמן לכלבים. בא וראה מה כתוב, ויקר אלהים אל בלעם. ואמר רבי שמעון, לשון קרי וטומאה. דורונך ימסר לאלה ולא יפגס לפני.

רבי אבא אמר, ויקר - כמו שנאמר (תהלים קמז) לפני קרתו מי יעמד. הוא הוה עתיד שבאותו דורון יוכל לישראל. מה כתוב? ויקר אלהים. קרר עצמו ממה שיהיה חושב, ויקר אלהים, כמו שנתבאר, שהתעורר עליו מצד הטמאה.

רבי אלעזר אמר, ויקר - בלעם חשב שבאותו דורון יפגס להזיק את ישראל, והקדוש ברוך הוא עקר אותו מלפניו אותו דורון. ועקר את בלעם ממה שחשב, ועקר (אותו מאותה דרגה) את אותה דרגה. זהו שכתוב ויקר, כמו שנאמר (משלי לו) יקרונה עורבי נחל. אמר לו: רשע! אינך פדאי להתקשר אלי ולהפגס לפני. דורונך נמסר לכלבים.

אמר רבי שמעון, בא ראה, רשע זה היה געל הכל, שלא תמצא בכל הפרשה הזו ויאמר ה' אל בלעם, או וידבר ה', חס ושלום. מה כתוב? וישם ה' דבר בפני בלעם וגו', כמי ששם מחסום בפני החמור שלא יסטה כאן או כאן. כף - וישם ה' דבר בפני וגו'. אמר לו הקדוש ברוך הוא: רשע! אתה חושב שעל ידך תהיה ויתקיים ברכה בבני או ההפך - לא צריכים הם לך, כמו שאומרים לצרעה וכו'. אלא אתה שוב אל בלק, וכשתפתח פיה, לא יהיה ברשותך. ולא בפיה תלוי הדבור, אלא וכה תדבר. הרי פה,

דְּכַד תִּפְתַּח פּוּמָךְ, הִיא תִמְלַל מְלִין, לְאַתְקִימָא עַל בְּנֵי, דְּלֹא אֶשְׁבוּק מְלִין לָךְ.

תָּא חֲזִי, דְּכַד הוּא, פִּינּוֹן דְּאַתָּא לְבָלְק, וּבְלָק שְׁמַע פֶּל אֵינוֹן מְלִין, הָוָה חָשִׁיב דְּהָא מִפּוּמִיָּה דְּבַלְעָם נִפְקִין, אָמַר, לְקוּב אוּיְבֵי לְקַחְתִּיךְ. אָמַר בַּלְעָם. סַב אֵלִין חֲרָשִׁין בִּידְךָ, בְּגִין לְאַעֲפֹבָא הֵבֵא לְהֵאֵי כוּה, וְאֵי אַתְּ תִיכוּל לְאַעֲפֹבָא (כ"א לְאַעֲקָרָא) לְהָ בְּהֵאֵי חֲרָשִׁין, אָנָּא אַעֲקָר לְהָ מְאִינוֹן מְלִין דְּהִיא אָמְרָה.

מַה פְּתִיב, הַתִּיצֵב כַּה עַל עוֹלְתָךְ, בְּהֵאֵי, וּבְאֵלִין חֲרָשִׁין, תַּעֲפֹב לְהָ, וְאַנְכִי אַקְרָה כ"ה, פְּלוּמַר, אַעֲקָר לְהָ מְאֵלִין מְלִין. אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רְשַׁע, אָנָּא אַעֲקָר לָךְ. מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה. וַיִּקָּר אֱלֹהִים אֵל בַּלְעָם. וְהֵוּא דְּבַר אָרִים קָלָא, בְּמַלּוּלֵי דְּכ"ה. וַיֹּאמֶר שׁוּב אֵל בְּלָק וְכוּה תְּדַבֵּר, כ"ה תְּדַבֵּר וְדָאֵי.

תָּא חֲזִי, בְּקַדְמִיתָא לֹא כְּתִיב הַתִּיצֵב כַּה עַל עוֹלְתָךְ, אֵלָא הַתִּיצֵב עַל עוֹלְתָךְ וְאַלְכָּה אוּלֵי יַקְרָה יי לְקַרְאֵתִי. פִּינּוֹן דְּחֵמָא דְּכ"ה אָמַר אֵינוֹן בְּרַכָּאן, פְּדִין אָמַר הַתִּיצֵב כ"ה עַל עוֹלְתָךְ, וְאַנְכִי אַקְרָה כ"ה.

לָכָּה אָרָה לִי יַעֲקֹב, פְּלוּמַר, לְקוּט. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, אֲשִׁדֵּי לוֹן מַהֵוּא דְּרַגָּא דְּאֵינוֹן קַיִמִי, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (שְׁמוּאֵל א כ) צְדָה אוּרָה. אָמַר, אֵי תִיכוּל לְמַשְׁדֵּי (כ"א לוֹן מַהֵוּא דְּרַגָּא) לְהֵוּא דְּרַגָּא דְּלֵהוֹן, הָא כְּלֵהוּ אַתְּעַקְרוּ מַעֲלָמָא. וּלְכָה זוּעָמָה יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל דְּלַעֲיֵלָא, דִּישְׁתַּכַּח רוּגְזָא קַמִּיָּה, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (תְּהֵלִים ז) וְאֵל זוּעָם בְּכָל יוֹם.

כִּי מְרַאשׁ צוּרִים וְגו'. (בְּמַדְבַּר כג) אָמַר רַבִּי יַצְחָק, מְרַאשׁ צוּרִים, אֵלִין אֵינוֹן אַבְהֵתָא. דְּכְתִיב (ישעיה נא) הַבֵּיטוּ אֵל אֲשׁוּרָנוּ, אֵלִין אַמְהֵן, בֵּין מַהֵאֵי סְטָרָא וּבֵין

שְׁעִתִּיד לְבָרְכֶם כַּה, תְּדַבֵּר בְּרַכַּת בְּנֵי, שְׁכַשְׁתַּפְתַּח פִּיךָ הִיא תְּדַבֵּר מְלִים לְהַתְקִים עַל בְּנֵי, שְׁלֹא אֲשִׁאִיר דְּבָרִים לָךְ.

בֹּא וּרְאֵה שְׁכַף הוּא. פִּינּוֹן שְׁבָא בְּלָק, וּבְלָק שְׁמַע פֶּל אוּתָם דְּבָרִים, הִיָּה חוֹשֵׁב שְׁמִפִּי בַלְעָם יַצְאוּ, וְאָמַר: לְקַב אוּיְבֵי לְקַחְתִּיךְ. אָמַר בַּלְעָם: קַח פְּשָׁפִים אֵלוּ בִּידְךָ, פְּדִי לַעֲפֹב כְּאֵן אַתְּ הַכָּה הַזֹּאת. וְאֵם תּוּכַל לַעֲפֹבָה (לְאַקְרָה) בְּפִשְׁפִּים הַלְלוּ, אֲנִי אַעֲקָר אוּתָה מְאוּתָם דְּבָרִים שְׁהִיא אָמְרָה.

מַה כְּתוּב? הַתִּיצֵב כַּה עַל עוֹלְתָךְ. בְּזָה וּבְכַשְׁפִּים הַלְלוּ תַעֲפֹב אוּתָה, וְאַנְכִי אַקְרָה כַּה. פְּלוּמַר, אַעֲקָר אוּתָה מִהַדְּבָרִים הַלְלוּ. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְשַׁע! אֲנִי אַעֲקָר אוּתָךְ! מַה כְּתוּב אַחֲרָיו? וַיִּקָּר אֱלֹהִים אֵל בַּלְעָם. וְאוּתוֹ דְּבַר הָרִים קוּל בְּדַבּוּרִים שֶׁל כַּה. וַיֹּאמֶר שׁוּב אֵל בְּלָק וְכוּה תְּדַבֵּר. כַּה תְּדַבֵּר בְּוִדָּאֵי.

בֹּא וּרְאֵה, בְּתַחֲלָה לֹא כְּתוּב הַתִּיצֵב כַּה עַל עוֹלְתָךְ, אֵלָא הַתִּיצֵב עַל עוֹלְתָךְ וְאַלְכָּה אוּלֵי יַקְרָה ה' לְקַרְאֵתִי. פִּינּוֹן שְׁרָאָה שְׁפָה אָמְרָה אוּתָן בְּרַכּוֹת, אֲזַ אָמַר, הַתִּיצֵב כַּה עַל עוֹלְתָךְ וְאַנְכִי אַקְרָה כַּה.

לָכָּה אָרָה לִי יַעֲקֹב, פְּלוּמַר לְקוּט. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, זֶרֶק אוּתָם מְאוּתָה דְּרַגָּה שְׁהֵם עוֹמְדִים כַּה, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (שְׁמוּאֵל א-כ) צְדָה אוּרָה. אָמַר, אֵם תּוּכַל לְזַרְק (אוּתָם מְאוּתָה דְּרַגָּה) אַתְּ אוּתָה דְּרַגָּה שְׁלֵהֶם, הָרִי כְּלָם יַעֲקְרוּ מִהַעוֹלָם. וּלְכָה זוּעָמָה יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל שְׁלַמְעֵלָה, שְׁיַמְצֵא רַגְזוֹ לְפָנָיו, כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (תְּהֵלִים ז) וְאֵל זוּעָם בְּכָל יוֹם.

כִּי מְרַאשׁ צוּרִים וְגו'. אָמַר רַבִּי יַצְחָק, מְרַאשׁ צוּרִים - אֵלוּ הֵם הָאֲבוֹת, שְׁכְתוּב (ישעיה נא) הַבֵּיטוּ אֵל צוּר חֲצַבְתָּם. וּמַגְבְּעוֹת

אשורנו - אלו האמהות. בין מצד זה בין מצד זה לא יכולים להתקלל.

רבי אבא אמר, כי מראש צרים - מי יכול לישראל, שהרי הוא אחוז מראש שכל הצורים יוצאים. ומי אלו צרים? גבורות, שהרי כל דיני העולם יוצאים מאותן גבורות, והם נאחזים בהן. ומגבעות אשורנו - אלו שאר המחנות (בתרים) שאחוזים בהם. הן עם לכדד וגו', כמו שנאמר (דברים לב) ה' בדר ינחנו.

מי מנה עפר יעקב וגו', הרי פרשה. אלא אמר רבי יוסי, שתי דרגות הן - יעקב וישראל. בתחלה יעקב, ואחר כך ישראל. ואף על גב שהכל אחד - שתי דרגות הן, שהרי דרגה עליונה היא ישראל.

מי מנה עפר יעקב וגו'. למטה, מה זה עפר? רבי שמעון אמר, זה שכתוב בו (ישעיה מא) 'תן כעפר חרבו וגו'. מי חרבו? הרי ידוע, שכתוב (שם לד) 'חרב לה' מלאה דם. עפר, אותו מקום שממנו נברא אדם הראשון, שכתוב (בראשית ב) 'ויצר ה' אלהים את האדם עפר וגו'. ומאותו עפר פמה חללות וכמה מחנות יצאו, פמה שלהבות, פמה שומרי חק ומנהגים, פמה חצים, פמה בליסטראות, פמה רמחים וחרבות וכלי זין נמצאו מאותו עפר. מי מנה, כמו שנאמר (איוב כה) ה' יצא עפר וגו'.

ומספר את רבע ישראל. רבע ישראל היא ה"א, ודבר אחד היא. רבע ישראל, כמו שנאמר (שמות כג) רבץ תחת משאו, רביע. זהו שכתוב (שיר השירים ג) מטתו של שלמה. דבר אחר רבע - כמו רביעית מישראל למטה, רבע נקרא לפי הפתרים משמע דוד, שהוא רגל רביעית של הפסא.

מהאי סטרא, לא יכלין לאתלטייא. רבי אבא אמר, פי מראש צורים, מאן יכול להו לישראל, דהא הוא אחיד מרישא דכל צורים נפקין (שמות ס"ד), ומאן אינון צורים. דהא כל דיני דעלמא מאינון גבורין נפקי, ואינון אתאחדן בהו. ומגבעות אשורנו, אלין שאר משריין (ס"א בתריין) דאתאחדן בהו. הן עם לכדד וגו'. פמה דאת אמר (דברים לב) ה' בדר ינחנו.

מי מנה עפר יעקב וגו', הא אוקמוה. אלא אמר רבי יוסי, תריין דרגין אינון, יעקב וישראל. בקדמיתא יעקב, ולבתר ישראל. ואף על גב דכלא חד, תריין דרגין אינון, דהא דרגא עלאה ישראל הוא.

מי מנה עפר יעקב וגו'. לתתא, מאן הוא עפר. רבי שמעון אמר, האי דכתיב ביה (ישעיה מא) 'תן כעפר חרבו וגו'. מאן חרבו. הא ידיעא, דכתיב (ישעיה לד) 'חרב ליי מלאה דם. עפר, ההוא אתר דאתברי מניה אדם הראשון, דכתיב (בראשית ב) 'ויצר יי אלהים את האדם עפר וגו'. ומתהו עפר, פמה חילין, ופמה משריין נפקו, פמה טפסין, פמה גרדיני נמוסין, פמה גירין, פמה בליסטראות, פמה רומחין, וסייפין, וזיינין, אשתכחו מההוא עפר. (מי מנה) פמה דאת אמר, (איוב כה) ה' יצא עפר לגדודיו.

ומספר את רובע ישראל. רבע ישראל היא ה"א, וחד מלה היא. רובע ישראל, פמה דאת אמר (שמות כג) רובץ תחת משאו, רביע הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) מטתו של שלמה. דבר אחר רבע, כמו רביעית מישראל לתתא, רבע אתקרי לפום פתריין משמע דוד, דאיהו רגלא רביעאה דכורסייא.

דְּבַר אַחַר מִי מְנָה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב וְגו', כָּל אֵינוֹן
 דְּחֻשְׁבֵּינָא עֶפְרַיִם, כְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא.
 וּמְסַפֵּר אֶת רַבְעֵי יִשְׂרָאֵל, דְּכֹתִיב הַיּוֹשֵׁב מְסַפֵּר
 לְגִדּוּדֵיו. רַבְעֵי יִשְׂרָאֵל כְּמָה (דף ר"א ע"א)
 דְּאוּקְיָמְנָא. דְּבַר אַחַר מִי מְנָה עֶפְרַיִם, אֵינוֹן
 פְּקוּדֵין דְּאֵינוֹן בְּעֶפְרַיִם, בְּזִרְיָעָה, בְּנֻטְיָעָה,
 בְּחֻצְרָא, וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרְיָא. וּמְסַפֵּר אֶת
 רַבְעֵי, כְּמָה דְּאֵתְ אֲמֵר (ויקרא יט) בְּהַמְתִּיף לֹא תִרְבִּיעַ.
 (אמר רבי אבא, בְּלֹק חֲכָמִים הָיָה בְּחֻרְשׁוֹי כְּבַלְעָם. כִּי הָיָה לְכוּן שְׁעָתָא
 לְלִטְיָא).

דְּבַר אַחַר מִי מְנָה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב וְגו'
 - כָּל אֵלוֹ שְׁחֻשׁוּבִים עֶפְרַיִם, כְּמוֹ
 שְׂבָאֲרָנוֹ. וּמְסַפֵּר אֶת רַבְעֵי יִשְׂרָאֵל,
 שְׂכַתוֹב הַיּוֹשֵׁב מְסַפֵּר לְגִדּוּדֵיו. רַבְעֵי
 יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוֹ. דְּבַר אַחַר
 מִי מְנָה עֶפְרַיִם - אֵלוֹ מַצּוֹת שֶׁהֵם
 בְּעֶפְרַיִם, בְּזִרְיָעָה, בְּנֻטְיָעָה,
 בְּקֻצְרָה, וְהָיָה פְּרֻשָׁה הַחֲבֵרִים.
 וּמְסַפֵּר אֶת רַבְעֵי, כְּמוֹ שְׂבָאֲמֵר
 (ויקרא יא) בְּהַמְתִּיף לֹא תִרְבִּיעַ. (אמר
 רבי אבא, בְּלֹק חֲכָמִים הָיָה בְּכַשְׁפּוֹ כְּבַלְעָם. פֶּרֶט
 שְׁלֹא יָדַע לְכוּן הַשְּׁעָה לְקַלָּל).

וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר. (במדבר כג) וַיִּדְבֹר לֹא כְּתִיב,
 מָאִי וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ. רַבִּי חֲזִיָּא אֲמֵר, הוּא
 הָיָה זְקִיף קָלָא לְגַבֵּי הַהוּא מְמַלְל, וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ
 בְּלַעַם. וַיֹּאמֶר הָאִי כֹה כְּמָה דְּכֹתִיב וְכֹה תִדְבֹר,
 וַאֲמִירָה מְנָה הָיָה.

וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר. וַיִּדְבֹר לֹא
 כְּתוּב. מַה זֶה וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ? רַבִּי
 חֲזִיָּא אֲמֵר, הוּא הָיָה מְרִים קוֹל
 לְאוֹתוֹ מְדַבֵּר, וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ בְּלַעַם.
 וַיֹּאמֶר הַכֹּה הַזֶּה הַזֹּאת, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב
 וְכֹה תִדְבֹר, וַאֲמִירָה הִיא מְמַנָּה.
 בָּא וַיִּרְאֶה, פִּיּוֹן שְׂרָאָה בְּלַעַם
 שְׂפָכְל כְּשִׁפּוֹ וּבְכָל אוֹתוֹ דּוֹרוֹן
 לֹא יָכַל לְעַקֵּר אֶת אוֹתָהּ כֹּה, כְּמוֹ
 שְׂבָאֲמֵר וְאֲנֹכִי אֲקַרְהָ כֹּה, אֲעַקֵּר
 אֶת הַכֹּה הַזֶּה הַזֹּאת - אֲמֵר לוֹ הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא: רְשַׁע! אֵתָּה סְבוּר
 לְעַקֵּר אוֹתָהּ? ! אֲנִי אֲעַקֵּר אוֹתָךְ
 מִשְׁלֵשְׁלוֹתֶיךָ. מַה כְּתוּב? וַיִּקֶּר
 אֱלֹהִים אֶל בְּלַעַם, כְּמוֹ שְׂבָאֲמֵר.
 אַחַר כֵּן, פִּיּוֹן שְׂרָאָה שְׁלֹא יָכַל,
 חֲזַר וַאֲמֵר, וּבִרְךָ וְלֹא אֲשִׁיבְנָה.
 וְלֹא אֲשִׁיבְנֵנוּ הִנֵּה צְרִיף לוֹ לוֹמֵר!
 אֲלֵא וְדַאי וְלֹא אֲשִׁיבְנָה לְאוֹתָהּ
 שְׂכַתוֹב עָלֶיהָ כ"ה, וְכֹה תִדְבֹר.
 אֵינִי יָכוֹל לְהַחְזִירָה.

הָא חֲזִי, פִּיּוֹן דְּחֻמָּא בְּלַעַם דְּבְכָל חֻרְשׁוֹי וּבְכָל
 הַהוּא דּוֹרוֹן, לֹא יָכִיל לְאַעְקָרָה הַהוּא כֹּה,
 כְּמָה דְּאֵתְ אֲמֵר וְאֲנֹכִי אֲקַרְהָ כֹּה, אֲעַקֵּר לְהָאִי
 כֹּה. אֲמֵר לִיהַּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רְשַׁע, אֲנִתְ
 סְבוּר לְאַעְקָרָה לֵה, אֲנָא אֲעַקֵּר לָךְ מִשְׁלֵשְׁלוֹךְ,
 מַה כְּתִיב. וַיִּקֶּר אֱלֹהִים אֶל בְּלַעַם, כְּמָה
 דְּאֵתְמֵר. לְבַתֵּר, פִּיּוֹן דְּחֻמָּא דְּלֹא יָכִיל, הָדָר
 וַאֲמֵר, וּבִרְךָ וְלֹא אֲשִׁיבְנָה, וְלֹא אֲשִׁיבְנֵנוּ מִיְבַעֵי
 לִיהַּ. אֲלֵא וְלֹא אֲשִׁיבְנָה וְדַאי, לְהַהִיא דְּכֹתִיב
 כֹּה, וְכֹה תִדְבֹר. לִית אֲנָא יָכִיל לְאַהֲדָרָה לֵה.
 אֲמֵר בְּלַעַם, בְּתַרְיִן דְּרַגִּין פְּעִינָא לְאַעְלָה בְּהוּ.
 פְּעִינָא לְאַעְלָה בְּהוּ מְדַרְגָּא דְּיַעֲקֹב, וְלֹא
 יָכִילְנָא. פְּעִינָא לְאַעְלָה בְּהוּ מְסַטְרָא אַחֲרָא
 דְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יָכִילְנָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּשָׂמָא דָּא אוֹ דָּא, לֹא אֲתַקְשֵׁר בְּזִינִין בִּישִׁין,
 הָדָא הוּא דְּכֹתִיב לֹא הִבִּיט אֶן בְּיַעֲקֹב וְגו'.
 הָאֲנָא, תְּרִין דְּרַגִּין אֵינוֹן: נַחֲשׁ, וְקֶסֶם,
 לְקַבְּלִיהוֹן: עֲמֵל, וְאוֹן. אֲמֵר בְּלַעַם,

אֲמֵר בְּלַעַם: בְּשִׁתֵּי דְּרַגּוֹת רְצִיתִי
 לְהַפְּנִס בְּהֵם; רְצִיתִי לְהַפְּנִס בְּהֵם
 מְדַרְגַּת יַעֲקֹב וְלֹא יָכִילְתִּי. רְצִיתִי
 לְהַפְּנִס בְּהֵם מִצַּד אַחֲרֵי שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָכִילְתִּי. מַה הַטַּעַם?
 מִשּׁוּם שְׁשֵׁם זֶה אוֹ זֶה לֹא נִקְשֵׁר
 בְּמִינִים רְעִים. זֶהוּ שְׂכַתוֹב לֹא
 הִבִּיט אֶן בְּיַעֲקֹב וְגו'.
 לְמַדְנֵנוּ שְׁתֵּי דְּרַגּוֹת הֵן: נַחֲשׁ
 וְקֶסֶם. פְּגִגְדָן - עֲמֵל וְאוֹן. אֲמֵר
 בְּלַעַם: הָרִי וְדַאי נִמְצְאֵתִי פְּגִגְדָן